

MIKULÁŠSKÝ VEČÍREK

4. prosince 2010

Ve sboru byla zavedena tradice, že jsme si na konci roku sedli a pobesedovali se svými partnerkami, příznivci, předchůdci, pomocníky... Pořádalo-li se také tradiční Mikulášské zpívání, bývalo už problémem v prosinci najít další volný termín, zajistit přípravu atd. Navíc je, vedle besedy s duchodci, přichystaná, jako v posledních několika letech další společná akce lhotských folkloristů - koncert na Boží hod vánoční s dětským divadlem v kostele.

Minulý rok beseda nebyla a bylo to škoda. Letos jsme tedy oželeli Mikulášské zpívání, i když na webu bylo ze zvyku presentováno a rezervovaný termín využili pro posezení soukromé. Většina oslovených pozvání přijala a tentokrát obzvlášť ocenila dobrý slovácký zvyk - přivítání štamprlů slivovice, které měl jak obvykle na starosti Staňa Kuřina, lebo venku bylo dost přimrzlé. Ještě než stačil Vašek Hájek všechny přivítat, našim robám poděkovat za péči o nás samotných aj naše

croje a zároveň jim popřát pevné nervy, ostatním vyjádřit vděk za pomoc a přízeň, už sa nekteří divně vrtěli, že by sa mohlo zazpívat. Tož dobré znamení – nedošli sa enom najest. Dobrú náladu také hned od začátku podpořil aj pan starosta. Když sa ho Petr Radoch dotázal, zda by také nepronesl slovo, vzal to doslova. „Děkuji“ pravil.

Když začala obsluha z hospody od Jiřiny roznášat večeru, už jsme měli panty zpíváním rozpohybované a navíc byla dobrá, měkučká. Tá večera. Porce byly přiměřené, moc jsme sa nepřecpali a tam sa v klidu besedovalo a zpívalo, ani žádný nezadřím! Rozruch ale nastal, když do přísálí vtrhl igelitový čert a s ním Mikuláš jak živý.

Aj dárečky měli pro děvčice připravené. Pěkně spravedlivě obdarovali ty co mají doma chlapa hodného perníkovým čertem a ty co mají doma čerta svého hodným Mikulášek aspoň z medového těsta. Tak hezky si to Petr Radoch s Jarů Videňákem nachystali a navíc to bylo překvapení aj pro ostatní členy sboru.

Zdenek Křivák měl nachystanů harmoniku, tož hrábl do kláves a při písničkách v tempu mu byl nápomocný aj právě roční člen sboru – Mrňůs Ozembůchův. Naštěstí to bylo jeho poslední vystoupení v roli služebně nejmladšího člena, lebo hned na další zkůšku následující středu došel Vojta Radoch – nový benjamínek sboru. Všeci mu přejeme ať mu chuť (na zpívání) vydrží co nejdél, šak zázemí má doma dobré.

Stejný rozruch jak Mikuláš s čertem způsobil aj Bohula Námořník, když se zpěvem adresovaným manželce Rii „co děláš, co robíš ...“ vtrhl do sálu vracaja sa z honu. Ten byl tak rád, že nikoho nepostřelili, že z něho dobrá nálada přímo čišela. A hned sa zpívalo o kolik decibelů silněj. Zato mu Zdenek zahrál sadu pytláckých a tož to si moseli Dominíci Námořníci aj zatancovat. Potom si zavrtěli

aj další. A ty co nevrtili, o to víc zpívali. Všeci dohromady písničky všelijaké co kdo začal, Zdenek sa nechál navěct aj na svoju chlupatů specialitu „Terézii“ při které baby které to eště nečuli padali smíchy pod stůl a sboristi jsme přejeli aj písničky, co včil trénujeme a eště sme jich ani nikde nevytáhli.

Když jsme sa okolo půlnoci rozcházali, to už měli aj naši hosté přeštudované takové poznámky z některých letošních akcí, všeci vypadali spokojeně a v pohodě. A to je dobře. Bylo to takové malé zastavení za dalším rokem činnosti, za dalším rokem života. A udržování vztahů lidí, kteří lidové zpívání provozují i všemožně podporují. A to je důležité. A ráno zas na zkůšku na vánoční zpěvy do kostela na chóru. Dokáď sa něco děje, dotáď dobře.

